

noget at grine ad, selv om fru Pernille Blach Hansen åbenbart synes det.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Endnu en gang vil jeg opfordre fru Pia Kjærsgaard til at få lidt mere humør ind i debatten. Men så vil jeg igen bare sige: Det her er jo en vigtig udenrigspolitisk sag, som Det Udenrigspolitiske Nævn holdes orienteret om. Jeg kan da godt forstå, at det er ærgerligt for fru Pia Kjærsgaard, at der er tavshedspligt med hensyn til, hvad Nævnet får at vide, men sådan er spillereglerne, og det er der faktisk god grund til. Og hvad jeg ellers diskuterer med statsministeren, behøver jeg jo ikke nødvendigvis fortælle fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, så kom jeg jo alligevel til at grine, men jeg er ikke sikker på, at det var meningen med det. Jeg synes, at det er tragikomisk, det her. Jeg synes, at det er ganske urimeligt, at man henholder sig til, hvad der sker i det lukkede Udenrigspolitiske Nævn. Det her er et spørgsmål, som en meget, meget stor del af den danske befolkning er optaget af, for det er jo nogle demokratiske spilleregler, der er overtrådt, og det kan danskerne ikke lide: sådan noget med, at man overtræder demokratiets spilleregler, at man misrøgter et lille land i EU. Jeg tror, at mange mennesker har den tanke: Tænk, hvis det gik ud over os selv! Jeg synes stadig væk, at fru Pernille Blach Hansen skylder et svar, og jeg må så forvente, at det kommer, når statsministeren på et tidspunkt senere i dag går på talerstolen. Men jeg vil godt fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager afstand fra sanktionerne over for Østrig og pålægger regeringen at meddele Østrig samt landene bag sanktionerne, at Danmark øjeblikkelig ophæver disse.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 103).

Sådan! Med de forlydender, der har været om, at nu var man altså godt nok træt af sanktionerne, så burde regeringen kunne tilslutte sig det omgående: Nu syntes man, at det var gået for vidt, nu syntes man, at de havde varet for længe.

Så jeg forventer da støtte og i hvert fald en diskussion af det her forslag til vedtagelse.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er helt enig med fru Pia Kjærsgaard i, at man kan diskutere, om ikke Jörg Haider har overtrådt de demokratiske spilleregler. Det er jeg meget enig i. Det kan vi godt diskutere. Jeg synes, at han med de udsagn, som han er kommet med, er tæt på. Men lad os nu blive ved det, fru Pia Kjærsgaard spørger om.

Vi har sagt, at det forhold, man nu har til Østrig, jo ikke kan blive ved i al evighed. Vi har sagt, at der er en proces i gang. Det er ikke klogt at sige mere om den proces på nuværende tidspunkt. Dét foregår i Det Udenrigspolitiske Nævn.

At fru Pia Kjærsgaard så kun vil diskutere Østrig, men slet ikke forholder sig til vigtige indenrigspolitiske spørgsmål, må jo være, fordi fru Pia Kjærsgaard har erkendt, at der ikke er noget at komme efter. For regeringen har faktisk en god politik, og der er fremlagt mange vigtige udfordringer og mange ting, vi gerne vil tage hånd om. Så kan man jo kun bekymre sig og ærgre sig lidt over, at Dansk Folkeparti ikke synes, at der er andre ting, som det også er væsentligt at tage op i en debat som den, vi fører her i dag, for det er vi faktisk meget optaget af.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg synes jo, at fru Pernille Blach Hansen kryber en lille smule udenom, når vi taler om sundhedsområdet. Jeg fik ikke klart svar på, hvad man eksakt vil gøre for at opfylde de ventetidsgarantier, vi har for de livstruende sygdomme.

Jeg vil også gerne have at vide, hvad ambitionerne er for behandlingsgarantien, så vi kan få den udvidet på kræftområdet. Det vil jeg gerne have et klart svar på.

Og når jeg nu hører fru Pernille Blach Hansen sige, at sundhedsområdet er et kerneområde, så er det jo ikke rigtigt. Der er en betydelig vækst i de offentlige udgifter på 50 mia. kr., men når vi går ind i Finansministeriets budgetredegørelse for 1999, så kan vi jo se, at socialområdet, sundhedsområdet og undervisning,